

Energikommissionens anbefalinger er ikke tilstrækkelige

Anbefalingerne indeholder mange nyttige forslag, men er baseret på den misforståelse, at der findes et frit og ligeværdigt marked for de forskellige energikilder. Hvis støtten til vedvarende energi (VE) fases ud, betyder det, at det bliver den eneste energikilde, der ikke får økonomisk støtte. En effektiv grøn omstilling i Danmark forudsætter en grøn omstilling af EU's energimarkeder, hvor rammebetingelserne må forbedres.

D. 24. april offentliggjorde energikommissionen sine anbefalinger til energi- og klimapolitikken i 2020-2030 som et oplæg til det kommende energiforlig [1]. De indeholder mange gode tiltag: Der lægges op til et paradigmeskifte for energipolitikken med mere fokus på internationalisering, øget elektrificering og mere effektive og fleksible integrerede decentraliserede og digitaliserede energisystemer. Elektrificeringen skal bl.a. sikre, at der ikke satses for meget på biomasse, som energikommissionen ikke anser for en vedvarende energikilde. Og det anerkendes, at Danmark skal fastholde og videreudvikle sin rolle som foregangsland inden for forskning og udvikling af bæredygtige energiteknologier.

Nogle af anbefalingerne for de ikke-kvotebelagte sektorer, som står for 60 pct. af de danske drivhusgasudledninger, er imidlertid tvivlsomme: Det gælder ikke mindst den betydning, elbilerne hævdes at kunne få i transportsystemet, som er helt urealistisk. Ifølge Klimarådet vil det kræve tæt på 1 million elbiler på vejene i 2030, hvilket svarer til mere end 30 pct. af bilparken, hvis vejtransporten ligesom den øvrige ikke-kvotesektor skal reducere sin udledning af drivhusgasser med omkring 40 pct. [2]. Heller ikke satsningen på de såkaldte fleksibilitetsmekanismer (LULUCF-kreditter og ETS) giver meget mening, men her er energikommissionen dog opmærksom på, hvor problematiske de er [3].

Den største misforståelse ligger imidlertid i anbefalingen af, at støtten til VE skal reduceres og på sigt udfases helt. I en situation, hvor produktion og forbrug af energi i stigende grad sker på tværs af landegrænser, giver dette kun mening, hvis miljøomkostningerne indregnes i enhver form for energiproduktion og al direkte og indirekte støtte til alle energikilder fases ud. Ifølge Den Internationale Valutafond udgjorde de globale subsidier til de fossile brændsler i 2015, hvis man internaliserer deres samfundsmæssige omkostninger, næsten 37 billioner kr. svarende til 6.5 pct. af det globale BNP. Støtten forventes ikke at falde. Samme år udgjorde EU's subsidier til de fossile brændsler ca. 2.3 billioner kr. [4]. Også støtten til a-kraft har været konstant og kan være stigende.

"Favoriseringen af atomkraften starter på EU's konstitutionelle niveau", udtaler Palle Bendsen fra NOAH Friends of the Earth Denmark. "Den har stadigvæk sin egen specielle forfatningstraktat – EURATOM-

traktaten – hvilket betyder, at en enkelt energikilde bliver behandlet anderledes end alle andre, fordi EURATOM legaliserer direkte og indirekte økonomisk støtte i EU-fællesskabsregi. Lige konkurrencevilkår for VE i EU må som minimum indeholde planer om en revision af EURATOM og en ensidig tilbagetrækning fra EURATOM-traktaten, hvis det kan konstateres, at reform ikke er mulig på kort eller mellemlangt sigt”. [5]

”Energikommissionen lægger op til, at den grønne energiomstilling i Danmark skal følge den grønne omstilling i EU”, udtaler Niels Henrik Hooge fra NOAH Friends of the Earth Denmark. ”Problemet er, at EU-energiunionen og EU-Kommissionens nye energipakke langt fra er tilstrækkelig, hvis Parisaftalen skal opfyldes. Tværtimod vil omstillingen ske langsommere end før, fordi fossile brændsler og atomkraft ikke bliver faset ud. Man bør derfor udforske alle politiske mekanismer på det europæiske niveau, inklusive EU’s forfatningsniveau, der tager sigte på at udvikle og udbrede den vedvarende energis teknologier. Et godt eksempel er det forslag til en protokol, der skal tilknyttes Lissabon-traktaten som anneks, som den østrigske regering præsenterede sidste år. Der er tale om et fuldt udarbejdet tekstudkast, der har energiunionen som baggrund. Protokollen understøttes af flere europæiske lande, men er stadig ikke blevet diskuteret i Folketinget”. [6]

For nærmere oplysninger, kontakt:

Niels Henrik Hooge, tlf.: 21 83 79 94, e-mail: [nielshenrikhooge\(at\)yahoo.dk](mailto:nielshenrikhooge@yahoo.dk) og Palle Bendsen, tlf.: 98 14 76 95, (mob.) 30 13 76 95, e-mail: [pnb\(at\)ydun.net](mailto:pnb(at)ydun.net)

Noter:

[1] Energikommissionens anbefalinger til fremtidens energipolitik, April 2017:

http://efkm.dk/media/8275/energikommissionens-anbefalinger_opslag.pdf

[2] Klimarådet: Afgifter der forandrer, Forslag til klimavenlige afgiftsomlægninger, Juni 2016:

<http://klimaradet.dk/da/rapporter/afgifter-der-forandrer>

[3] 92-gruppens høringssvar til Europa-Kommissionens byrdefordeling af EU's klimamål for de ikke-kvotebelagte sektorer, 3/8 2016: <http://kortlink.dk/dn/pqdc>

[4] IMF Survey: Counting the Cost of Energy Subsidies, July 2015: <http://kortlink.dk/imf/pqdg>

[5] For mere om dette emne, se f.eks. Conference documentation, Energy Intelligence for Europe, The Euratom Treaty and Future Energy Options: Conditions for a Level Playing Field in the Energy Sector, Copenhagen, September 2005: <http://energyintelligenceforeurope.dk/documentation.html>

[6] Niels Henrik Hooge: En bæredygtig ny energiaftale forudsætter institutionelle reformer, Kritisk Debat, 15/2 2017: http://kritiskdebat.dk/articles.php?article_id=1793